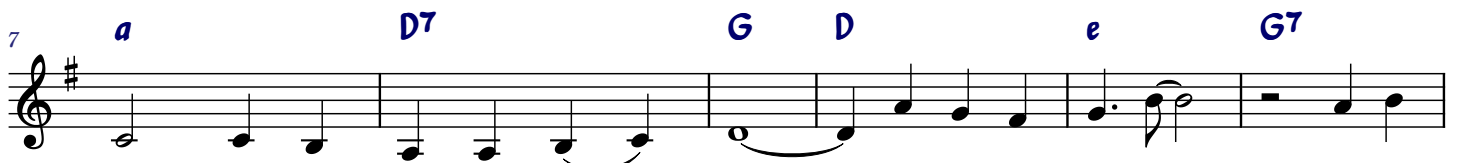

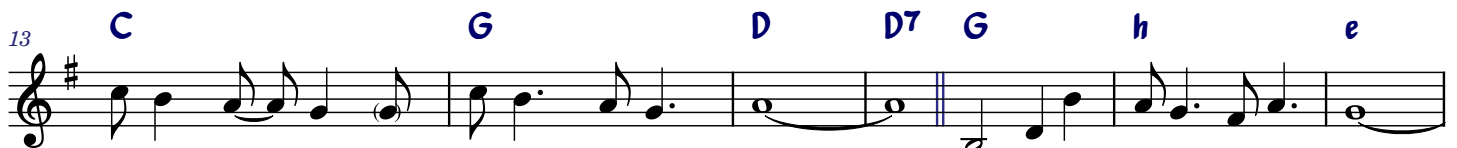
JEST ZIMOWY WIECZÓR

Jest   zi - mo - wy   wie - czór,   któ - ry   ser - ca   je - dno - czy   i
Spójrz,   ta ma - ła   gwia - zdka,   co tak   mru - ga   fi - gla - rnie   o -
Nim   pół - noc wy - bi - je,   a wśród   no - cy   roz - le - gnie   się

precz   zni - ka   wszel - ki   gnie - ew.   To   kró - lu - je   mi - łość,   a wo -
znaj - mia   świa - te - czny   cza - as.   A   mat - czy - ne   dło - nie   dzie - łą
sreb - rnych   dzwo - nów   to - on   do   żło - bka wy - ru - szysz,   a - by

ko - ło   sły - chać   ko - łąd   cu - dny   śpiew.   Wi - lie, ko - łą - dy   pły - ną   w dal
nas o - łąt - kiem i   cie - pło   jest wśród   nas.
od - dać   po - kłon   Dzie - cią - tku,   co w nim   śpi.

ży - cze - nia   szczę - ścia   nie sie   mro - żny   wiatr.   O - sio - łek jag - nię - ciu

sze - pce: dziś szczę - śli - wy   bądź,   Pa - na   chwa - łą   głoś   ra - do - ścia   swą.

